

maaske blot et Udtryk for, hvad det ærede Medlem havde ønsket. Det ærede Medlem lovede imidlertid sin Medvirkning til at faa indført, at kun militære Forseelser blive paadømte ved Krigsretterne, og det er et Fremskridt, som det ærede Medlem der har gjort, thi under Forhandlingerne om Loven i 1908 var det ærede Medlem en meget bestemt Modstander af, at en saadan Bestemmelse blev indført.

Jeg vil dernæst tillade mig at henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), som rettede adskillige Udtalelser til mig. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde undersøgt Strafferegistrene, inden jeg stillede denne Forespørgsel, idet han formodentlig — saa vidt jeg forstod ham — dermed vilde gøre gældende, at de strenge Straffe i Virkeligheden blive lidet anvendte. Jeg tilstaar, at jeg ikke har haft Lejlighed til at se en saadan Straffestatistik. Jeg ved ikke, om den kunde være tilgængelig for mig, det er ikke alt, man saadan kan faa Adgang til, og det er mig i alt Fald ikke bekendt, hvorledes jeg kunde faa Adgang til den. Men naar det ærede Medlem vil mene, at de strenge Straffe ikke benyttes ret meget, vil jeg dog dertil sige, at jeg tror, at f. Eks. den Straf, som jeg særlig kritiserede, nemlig Arrest i Bøjen, anvendes meget hyppigt omkring ved de forskellige Afdelinger, baade den simple Arrest i Bøjen og den strenge Arrest i Bøjen, hvor den paagældende er lænket ved begge Ben. Det er i alt Fald Oplysninger, jeg har faaet, at denne Straf anvendes i ikke ringe Grad. Kan det ærede Medlem afkræfte det, vil det naturligvis være interessant at høre, men foreløbig maa jeg holde paa, at den i Virkeligheden anvendes ret hyppigt.

Naar det ærede Medlem saa gjorde gældende, at Embeds- og Bestillingsmænd ikke have den samme Frihed til at udtale sig som andre Statsborgere, maa jeg bestemt modsige det ærede Medlem deri. Det er et Princip, som vistnok er gældende enkelte Steder, at Embeds- og Bestillingsmænd ikke have en saadan Frihed, men det er et Princip, som vi herhjemme ikke have hævdet. Her have vi altid hævdet den frie og lige Ret for alle Borgere til

at udtale deres Anskuelser under det almindelige Ansvar for Loven. Og naar det ærede Medlem gjorde gældende, at Underofficerer — og det maa formodentlig ogsaa gælde Officerer — ikke have en saadan Frihed til at udtale sig, taler han vistnok hverken paa Officersstandens eller paa Underofficersstandens Vegne. Fler-tallet af Officererne vil sikkert her gaa imod det ærede Medlem og hævde, at de have Frihed til at udtale sig. I alt Fald maa det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) have den Opfattelse, at han har Ret til at udtale sig, thi han er ret aktiv til at rejse rundt til forskellige Møder, ikke alene i sin egen Valgkreds, men ogsaa andre Steder. For øvrigt er det naturligvis en Ret, han har, thi det kan ikke være saaledes, at Retten kun eksisterer for dem, der udtale sig paa en bestemt Maade, men ikke for dem, som udtale sig paa en anden Maade, end det ærede Medlem mener, at de bør udtale sig.

Det ærede Medlem siger endvidere, at de faste Befalingsmænd havde taget deres Stilling til Spørgsmaalet om Landets Forsvar i det Øjeblik, de overtog Stillingen som faste Befalingsmænd. Der er jeg heller ikke enig med det ærede Medlem. Det, de tog Stilling til i det Øjeblik, de indtraadte som faste Befalingsmænd, er den Næringsvej at være fast Befalingsmand. Det er ikke værd, at vi forsøge at opstille andre Ting end det, der i Virkeligheden er det gældende. I denne Stilling paatage de sig naturligvis de Pligter, som Embedet medfører, eventuelt ogsaa Krigsarbejdet, hvis det skulde hændes, at vi bleve indviklede i Krig. Det er altsaa til denne Næringsvej, de have taget Stilling. Jeg tror ikke meget paa, at der skulde ligge ideelle Grunde bagved, naar en Mand indtræder som fast Befalingsmand i Hæren. Men fordi de ere indtraadte i denne Stand, have de ikke forpligtet sig til at arbejde for en bestemt Ordning af Landets Forsvar. Paa det Omraade maa de have Frihed til at mene, hvad de ville, og udtale deres Mening. Det kan dog ikke være saaledes, at en Mand, der indtræder som fast Befalingsmand i Hæren, dermed skulde have forpligtet sig til at arbejde for den militære Ordning, det ærede Medlem vil have gennemført (N. P. Jensen